

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
فِيضَانِ صَدْرُ الشَّرِيعَةِ

هفته وار سنتن پریبی اجتماع مرتین وارو
سنتن پریوبیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فيضانِ صدرِ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ شريفِ جي فضيلت

جنهن مون تي هڪ ڀيرو درودِ پاڪ پڙهيو، الله عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏهه (10) رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جيڪو مون تي ڏهه (10) ڀيرا دُرودِ پاڪ پڙهي، الله عَزَّوَجَلَّ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جيڪو مون تي سو (100) ڀيرا دُرودِ پاڪ پڙهي الله عَزَّوَجَلَّ ان جي پنهنجي اکين جي درميان لڪي ڇڏيندو آهي ته هي نفاق ۽ جهنم جي باه کان آزاد آهي ۽ ان کي بروز قيامت شهيدن سان گڏ رکندو.

(معجز اوسط: ۵/۲۵۲، حديث: ۲۷۳، ضياءِ درود و سلام، ص: ۳)

پڙهتا رهون کثرت سے دُروء ان پہ سدا میں
اور ذڪر کا بھی شوق پئے غوث و رضا دے

(وسائل بخشش ص ۱۱۸)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڪل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ

لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي

گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي بين جي

لاءِ جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري

ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْكَرُ اللهُ تُوْبُوا اِلَيَّ اللهُ! وغيره

ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي

لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام،

مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو

جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁

نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ،

عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجھ

رڪندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان

بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي

جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان

بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون

جهڪائي رڪندس. صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

¹... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بنى اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

هڪ حاضري رهجي وئي!

منا منا اسلامي ڀائرو! ماهه شوال المڪرم پنهنجي رحمتن ۽ برڪتن جي بهار لتائيندو اختتام جي طرف وڌي رهيو آهي ۽ ان کان پوءِ ماهه ذوالقعدة الحرام جي آمد آمد آهي. هي اهو مبارڪ مهينو آهي، جنهن جي ٻين رات دنيا سُنيت جا عظيم پيشوا، سُنين جا رهبر ۽ رهنما، آسمانِ رضويت جا چمڪندڙ ستارا، خليفه اعليٰ حضرت، مُصنّف بهار شريعت، صدر الشريعة، بدر الطريقه حضرت علامه مفتي امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن هن فاني دنيا مان لاڏاڻو فرمايو. يعني 2 ذوالقعدة الحرام تي سندن عرس مبارڪ آهي، اچو ته! انهيءَ نسبت سان صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مبارڪ زندگي جي مختلف گوشن جا پيارو ذڪر ٻڌون ٿا. سڀ کان پهريان نهايت ايمان افروز حكايت ٻڌون ٿا، جيئن ته

حضرت صدر الشريعة، مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اجمير شريف ۾ هڪ پيري شديد بخار ۾ مُبتلا ٿي ويا، ايستائين جو عشي طاري ٿي وئي. ٻنپهرن کان پهريان عشي طاري ٿي ۽ عصر تائين رهي. حافظ ملّت مولانا عبدالعزيز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خدمت جي لاءِ حاضر ٿيا، صدر الشريعة، بدر الطريقه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي جڏهن هوش آيو تو سڀ کان پهريان هي پڇيائون: ڇا وقت ٿيو آهي؟ ڏس جو وقت آهي يا نه؟ حافظ ملّت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن عرض ڪيو ته هي ٽاهر ٿيو آهي، هاڻي ڏس جو وقت ناهي. هي ٻڌي ڪري ايتري تڪليف پهتي جو اکين مان لڙڪ جاري ٿي ويا. حافظ ملّت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن پڇيو: ڇا توهان کي ڪٿي سور آهي، ڪٿي تڪليف آهي؟ فرمايائون: (تمام وڏي) تڪليف آهي ته..... ڏس

جي نماز قضاء ٿي وئي." حافظ ملّت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن عرض ڪيو: توهان بيهوش هئا، بيهوشي جي حالت ۾ نماز قضا ٿيڻ تي قيامت ۾ پڇا ڳاڻا ناهي. فرمايائون: توهان پڇا ڳاڻا جي ڳالھ ڪري رهيا آهيو، مقرر وقت تي دربارِ الهِي عَزَّوَجَلَّ جي هڪ حاضري کان ته محروم رھيس.

(تذڪرہ صدر الشريعة، ص: ۳۰)

باجماعت نماز جو جذبو

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نماز جا ڪيتري قدر پابند ۽ نماز سان ڪيڏي نه مَحَبَّت فرمائڻ وارا هئا جو شريعت جي طرف کان رُخصت جي باوجود به بيهوشي جي حالت ۾ نماز ڇڏڻ تي ايتري قدر ڏک ۽ صدمو ٿيو جو مبارڪ اکين مان لڙڪ نڪري آيا. الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي صدقي اسان کي به نمازن سان مَحَبَّت ۽ عبادت جي لڏت نصيب فرمائي. حضرت صدرُ الشريعة، بدرُ الطريقه مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان تي (به) تمام سختي سان پابند هئا جو مسجد ۾ حاضر ٿي ڪري باجماعت نماز پڙهن. بلڪ جيڪڏهن ڪنهن وجه سان مؤذن صاحبِ مُقَرَّر وقت تي نه پهچندا هئا ته خود اُڏان ڏيندا هئا. قديم (پراڻي) مڪانِ عاليشان کان مسجد بلڪل قريب هئي اتي ڪا به ڏڪيائي نه هئي پر جڏهن نئين مڪانِ عاليشان قادري منزل ۾ رهائش پذير ٿيا ته آس پاس ۾ ٻه مسجدون هيون. هڪ بازار جي مسجد ٻي وڏي ڀاءُ جي گهر جي ڀرسان جيڪا ”نواڪي مسجد“ جي نالي سان مشهور آهي. هي ٻئي مسجدون فاصلي تي هيون. ان وقت بينائي (نظر) به ڪمزور ٿي چڪي هئي، بازار

واري مسجد کجھ ويجھي هئي پر رستي ۾ بي جوڙ ناليون هيون. تنهن لاءِ ”نواڪي مسجد“ نماز پڙهڻ ايندا هئا. هڪ پيري ايئن ٿيو جو صُبح جي نماز جي لاءِ وڃي رهيا هئا، رستي ۾ هڪ ڪُوھ هو، اڃا کجھ اونداھي هئي ۽ رستو به خراب هو، بي خيالي ۾ ڪُوھ تي چڙهي ويا، عنقريب ڪُوھ ۾ پير هلي وڃي ها. ايتري ۾ هڪ عورت اچي وئي ۽ زور سان رڙيون ڪرڻ لڳي! ”اڙي مولوي صاحب ڪُوھ آهي رُڪجي وڃو! نه ته ڪُوھ ۾ ڪري پوندؤ!“ هي ٻڌي ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ قدم روڪي ورتو ۽ پوءِ ڪُوھ تان لهي ڪري مسجد ويا. ان جي باوجود مسجد جي حاضري نه ڇڏي.

(تذڪره، صدر الشريعة، ص: ۳۱)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي نماز باجماعت ادا ڪرڻ جو ڪيترو جذبو حاصل هو جو وڏي عمر ۾ جڏهن ته بينائي (نظر) به ڪافي ڪمزور ٿي چڪي هئي، ايتري قدر مشقت جي باوجود نماز باجماعت ادا فرمائڻ جي لاءِ مسجد ۾ حاضر ٿيندا هئا. پر افسوس! ڪيترائي مسلمان فقط سُستي، عُفَلت، معمولي پریشاني ۽ بيماري جي حالت ۾ نماز باجماعت ڇڏي ڏيندا آهن، تنهنڪري اسان به گهرجي ته پنج وقت نماز باجماعت ادا ڪرڻ جي پابندي ڪريون جو مسجد ۾ نماز لاءِ وڃڻ واري جا گناه معاف ٿيندا آهن، جيڪڏهن جماعت سان نماز پڙهي ته ان جي مغفرت ٿي ويندي آهي ۽ جيڪڏهن جماعت نڪري وڃي پوءِ به ان فضيلت جو حقدار ٿيندو. جيئن ته

حضرت سيّدنا سعيد بن مسيب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته جڏهن هڪ انصاري صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي موت جو وقت قريب آيو ته فرمائڻ لڳا ته: آئون توهان کي فقط حُصُولِ ثواب جي نيت سان هڪ حديث ٻڌايان

ٿو، مون رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي فرمائيندي ٻڌو ته ”توهان مان جيڪو ڪامل وُضُو ڪري ۽ مسجد جي طرف هلي، ته ساڄو قدم کڻڻ تي الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ هڪ نيڪي لکندو آهي ۽ کاٻو قدم رکڻ تي الله عَزَّوَجَلَّ ان جو هڪ گناهه مٽائي ڇڏيندو آهي، هاڻي تنهنجي مرضي توهان مسجد جي ويجهو رهو يا پري. پوءِ جڏهن اهو مسجد ۾ ايندو آهي ۽ باجماعت نماز ادا ڪندو آهي ته ان جا گناهه مُعاف ڪيا ويندا آهن، پوءِ جيڪڏهن اهو مسجد ۾ حاضر ٿئي ۽ ان جون ڪجهه رڪعتون نڪري چڪيون هجن ۽ ڪجهه باقي رهجي ويو هجن، ان کي گهرجي ته جيڪي رڪعتون اهو حاصل ڪري سگهي، امام سان گڏ پڙهي وٺي ۽ بقايا رڪعتون مڪمل ڪري وٺي تڏهن به ان جي مَغْفِرَت ڪئي ويندي آهي ۽ جيڪڏهن اهو مسجد ۾ (جماعت سان نماز پڙهڻ جي نيت سان) حاضر ٿيو، پر جماعت تي چڪي هجي ته ان کي گهرجي ته پنهنجي نماز ادا ڪري وٺي جو ان جي لاءِ به اها ئي بشارت آهي.“

(ابوداؤد، ڪتاب الصلوة، باب ماجاء في الهدى في المشي الي الصلوة، رقم ۵۶۳، ج ۱، ص ۲۳۳)

ياد رهي! ته ڄاڻي واڻي نماز باجماعت جو وقت گذاري ڇڏڻ واري کي هي فضيلت ته پري جي ڳالهه بلڪ جماعت ڇڏڻ جو گناهه ملندو.

ابتدائي حالات:

حضرت صدر الشريعة، بدرُ الطريقة مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۱۳۰۰ھ مطابق 1882ء ۾ مشرقي يو پي (هند) جي ڳوٺ مدينه العلماء گهوسي ۾ پيدا ٿيا. توهان جا والد ماجد حڪيم جمال الدين عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ۽ ڏاڏا خُدا بخش رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ طَب جي فن جا ماهر هئا. ابتدائي تعليم توهان پنهنجي ڏاڏي حضرت مولانا خُدا بخش رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

کان گهر ۾ حاصل ڪئي، پوءِ پنهنجي ڳوٺ ۾ ئي مدرسه ناصر العلوم ۾ وڃي ڪري گوپال گنج جي مولوي الهی بخش صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان ڪجهه تعليم حاصل ڪئي. پوءِ جونپور پهچي ڪري پنهنجي سوٽ پاءُ ۽ اُستاد مولانا محمد صديق رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان ڪجهه اُسباق پڙهيا، پوءِ حضرت علامه هدايتُ الله خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان علمِ دين جون برڪتون حاصل ڪيون ۽ اتان کان درسِ نظامي مڪمل ڪئي. پوءِ دورهءَ حديث جي تڪميل پيلي پيٽ ۾ اُستادُ المُحَدِّثين حضرت مولانا وصي احمد مُحَدِّث سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان ڪئي. حضرت مُحَدِّثِ سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي هوشيار شاگرد جي اعليٰ صلاحيتن جو اعتراف هنن لفظن ۾ ڪيو: ”مون کان جيڪڏهن ڪنهن پڙهيو ته امجد علي پڙهيو.“

(تذکره صدر الشریعہ، ص ۵)

حليو مبارڪ:

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نهايت ئي خوبصورت گندمي رنگ، مضبوط ۽ طاقتور جسم جا مالڪ هئا. چهره مبارڪ پروقار ۽ باروتق، رنگت گندمي، ڪُشادا پيشاني سان گڏ وڏيون وڏيون ڇمڪدار اکيون، ڀرون گهاتيون ۽ ڏاڙهي مبارڪ به ڪافي گهاتي هئي. جسم مبارڪ ڀريل هو، ٿلهو متارو ۽ سهڻي بيهڪ وارو (Smart) هو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو قد مبارڪ درميانو هو. (سوانح صدر الشريعة، ص ۱۰، ملخصاً)

حافظي جي قوت جي مضبوطي:

سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو حافظو تمام مضبوط هو. (طالب علمي جي دوران حافظي جي قوت، شوق ۽ محنت ۽ ذهانت جي ڪري سڀ طالب علمن

کان بهتر سمجھيا ويندا هئا. هڪ ڀيري ڪتاب ڏسڻ سان يا ٻڌڻ سان سالن تائين ائين ياد رهندو هو، جيئن هاڻي هاڻي ياد ڪيو يا ٻڌو هجي. 3 ڀيرا ڪنهن عبارت کي پڙهي وٺندا هئا ته ياد ٿي ويندي هئي.

(تذڪره صدر الشريعة، ص <)

تدريس جو آغاز:

صوبِي ٻهار (هند پٽنا) ۾ مدرسه اهلست هڪ اعليٰ درس گاه هئي. ان مدرسي جي مُتولي قاضي عبدالوحيد مرحوم جي درخواست تي حضرت مُحدِّث سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن مدرسه اهلست (پٽنا) جي صدر مُدَرِّس جي لاءِ صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو انتخاب فرمايو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اُستاد محترم جي دُعائين جي چانو ۾ ”پٽنا“ پهتا ۽ پهرين ئي سبق ۾ علم جا اهڙا دريا وهايا جو علماء و طلبه واه واه ڪرڻ لڳا. (خليف اعليٰ حضرت، حضرت مولانا) قاضي عبدالوحيد (عظيم آبادي) رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جيڪي پاڻ به وڏا عالم هئا، (انهن) صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي علمي وجاهت ۽ انتظامي صلاحيت کان متاثر ٿي ڪري مدرسي جا تعليمي اُمور سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سپرد ڪري ڇڏيا. (تذڪره صدر الشريعة، ص <، ملتقطاً)

اعليٰ حضرت جي زيارت:

ڪجهه عرصي کان بعد قاضي عبدالوحيد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ باني مدرسه اهلست (پٽنا) شديد بيمار ٿي ويا. قاضي صاحب هڪ نهايت دين دار ۽ دين پرور شخص هئا، پاڻ پوري زندگي خدمتِ دين ئي کي پنهنجو مقصد بڻايو. سندن پرهيزگاري ۽ مدني سوچ جي ئي ڪشش هئي جو منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امام اهلست، مُجددِ دين وملت مولانا شاه

امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت قبله مُحَدِّث سُورْتِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جهڙا مصروف بزرگانِ دين قاضي صاحب جي عيادت جي لاءِ روهيل ڪنڊ کان پتتا تشريف وٺي آيا. ان موقعي تي حضرت صدر الشريعة، بدر الطريقه مفتي محمداُ مجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن پهرين دفعي منهنجي آقا اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي زيارت ڪئي. اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شخصيت ۾ اهڙي ڪشش هئي جو بي اختيار صدر الشريعة، بدر الطريقه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دل سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي طرف مائل ٿي وئي ۽ توهان اُستاد محترم حضرت سيدنا مُحَدِّث سُورْتِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مشوري سان سلسله عاليه قاديوم ۾ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان بيعت ٿي ويا. منهنجا آقا اعليٰ حضرت ۽ مُحَدِّث سُورْتِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمَا جي موجودگي ۾ ئي قاضي صاحب جن وفات ڪئي. اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن نماز جنازه پڙهائي ۽ مُحَدِّث سُورْتِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن قبر ۾ لاتو.

(تذڪره صدر الشريعة، ص ۹، ملتقطاً)

علمِ طب ۾ مهارت:

قاضي صاحب مرحوم جي انتقال کان پوءِ مدرسو اهڙن ماڻهن جي هٿن ۾ پهتو، جن جو علمِ دين سان بلڪل به تعلق نه هو. اندازي سان ايئن معلوم ٿو ته خدمتِ دين جيڪو اصلي مقصد آهي، هاڻي هتي ممڪن ناهي، تنهنڪري پهرين رمضان المبارڪ 1326ھ ۾ وطن واپس اچي ويا ۽ مدرسي ۾ استعيفا موڪلي ڇڏي. ڇو جو توهان جو خانداني پيشو حڪمت هو، تنهنڪري والد صاحب جي مشوري سان ان فن کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ حڪيم عبدالولي صاحب وٽ لکنؤ هليا ويا. ٻن سالن ۾ مڪمل فن حاصل ڪرڻ بعد وطن اچي ويا ۽ مطب

(يعني كلينڪ) شروع ڪري ڇڏي. خانداني پيشو ۽ خُداداد قابليت جي بنياد تي دواخانو نهايت ڪاميابي سان هلڻ لڳو. (سوانح صدر الشريعة، ص ۳۶) (معاش جي سلسلي کان مُطمئن ٿي ڪري) 1329ھ ۾ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي اُستاد حضرت مُحدّث سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۽ مُرشدِ بَرَقِ اَعْلِي حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي زيارت جي لاءِ سفر جو ارادو ڪيو. حضرت مُحدّث سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ جڏهن پهتا ۽ انهن کي هي معلوم ٿيو ته انهن جو لائق فائق ۽ محنتي شاگرد تدريس (پڙهائڻ) ڇڏي ڪري دواخاني ۾ مشغول ٿي ويو آهي ته بيحد غمگين ٿيا. (ملخص از سيرت صدر الشريعة، ص ۳۷) (مُحدّث سُورتي سان ملڻ کان بعد) جيئن ته صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو ارادو بريلي شريف حاضر ٿيڻ جو به هو، بريلي شريف ويڃڻ وقت مُحدّث سُورتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن هڪ خُطِ اِن مضمون جو اَعْلِي حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ تحرير فرمائي ڇڏيو هو ته ”جهڙي طرح ممڪن ٿئي توهان اِن (يعني حضرت صدر الشريعة، بدرُ الطريقت مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) کي خدمتِ دين ۽ علمِ دين جي طرف مُتوجّه ڪريو.“ (تذڪره صدر الشريعة، ص ۱۲) صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خُود فرمائن ٿا: آئون جڏهن اَعْلِي حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيس ته پڇيائون: مولانا ڇا ڪندا آهيو؟ مون عرض ڪيو: طبيب آهيان. اَعْلِي حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: ”مَطَب به سنو ڪم آهي، اَلْعِلْمُ عِلْمَانِ عِلْمُ الْاَدِيَانِ وَعِلْمُ الْاَبْدَانِ (يعني علم به آهن: علمِ دين ۽ علمِ طِب)، ته مَطَب ڪرڻ ۾ هي خرابي آهي ته صُبحِ قاروره (يعني پيشاب) ڏسڻو پوندو آهي“ اِن ارشاد کان بعد مون کي قاروره (پيشاب) ڏسڻ کان انتهائي نفرت ٿي وئي ۽ اهو اَعْلِي حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو ڪشف هو ڇو جو آئون مرض

سجائڻ ۾ ڦاروره (يعني پيشاب) ٿي ڪان مدد وٺندو هئس ۽ هي (اعليٰ حضرت جي) ڪرامت هئي جو ڦاروره بيٺي يعني مريضن جي پيشاب ڏسڻ کان نفرت ٿي وئي. (تذڪره صدر الشريعه، ص ۱۳، ملٽقطاً) (ان ملاقات ۾) اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نهايت شفقت ۽ ڪرم سان پيش آيا ۽ انهن صدرُ الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي پاڻ وٽ رهڻ جو حڪم فرمايو ۽ دل لڳائڻ جي لاءِ ڪجهه تحريري ڪم وغيره سپرد فرمائي ڇڏيو، صدرُ الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو تقريباً ٻه مهينا بريلي شريف ۾ قيام رهيو. رمضان جي آمد جي پيش نظر صدرُ الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن گهر وڃڻ جي اجازت طلب ڪئي ته منهنجي آقا اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن ارشاد فرمايو: ”وڃو! پر جڏهن به گهرايان ته فوراً اچي وڃجو.“ (ملخص از تذڪره صدر الشريعه، ص ۱۲) گهر وڃڻ جي ڪجهه مهينن کان بعد بريلي شريف کان خُط پهتو ته توهان فوراً هليا اچو. بهرحال صدرُ الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ٻيهر بريلي شريف حاضر ٿي ويا ۽ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن بريلي شريف ۾ توهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مُستقل قيام جو انتظام فرمائي ڇڏيو. اهڙي طرح صدرُ الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن 18 سال منهنجا آقا نعمت اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صحبت بابرڪت ۾ گذاريا. (تذڪره صدر الشريعه، ص ۱۴، ملٽقطاً) بريلي شريف ۾ به مستقل ڪم هئا، هڪ مدرسو (منظر الاسلام) ۾ تدريس (پڙهائڻ)، ٻيو پريس جو ڪم، يعني ڪاپين ۽ پروفن جي تصحيح، ڪتابن جي روانگي، خطن جا جواب، آمد ۽ خرچ جا حساب، هي سڀ ڪم پاڻ انجام ڏيندا هئا. انهن ڪمن کان علاوه اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا بعض مُسَوِّدا (اهو ڪم جيڪو سرسري طور تي) شروع کان صاف لکڻ، فتوون جي نقل ۽ انهن جي خدمت ۾ رهي ڪري فتويٰ لکڻ هي ڪم به مستقل طور تي

انجام ڏيندا هئا. پوءِ شهر ۽ بيرون شهر جي اڪثر تبليغ دين جي جلسن ۾ به شرڪت فرمائيندا هئا. (تذڪره صدر الشريعة، ص ۱۴، ملٽقظاً)

حضرتِ صدرُ الشريعة، بدرُ الطريقت مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ان ڀرپور محنت ۽ مضبوط عزم کان اُن دور جا وڏا علماءِ حيران هئا. اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پيءُ حضرت نثي ميان مولانا محمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مولانا امجد علي ڪم جي مشين آهن ۽ اها به اهڙي مشين جيڪا ڪڏهن فيل نه ٿئي.

(تذڪره صدر الشريعة، ص ۱۴)

مُصَنِّفُ بَهِی، مُقَرَّرُ بَهِی، فَقیه عصر حاضر بهی

وه اپنے آپ میں تھا اک ادارہ علم و حکمت کا

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته جڏهن صدرُ الشريعة کي 18 سالن تائين اعليٰ حضرت، امامِ اهلست رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صحبتِ بابرڪت ۾ رهڻ جي سعادت نصيب ٿي ته آسمانِ علم ۽ حڪمت تي اهڙا روشن ستارا بڻجي ڪري چمڪيا جو وڏا وڏا علماءِ توهان جي علميت جا قائل ٿي ويا. الله عَزَّوَجَلَّ جي صالح ٻانهن جي صحبت يقيناً باعثِ برڪت هوندي آهي انهن دين جي بزرگن جي صحبت ۾ رهي ڪري فڪرِ آخرت، نيڪين جي طرف رغبت، گناهن کان نفرت ۽ علم و حڪمت جا بي شمار مدني گُل حاصل ٿيندا آهن، اهي ڏينهن رات آخرت جي ڪاميابي جي لاءِ پنهنجي ۽ ٻين جي اصلاح جي ڪوشش ۾ مصروف رهندا آهن، انهن جا دل خوفِ خدا لبريز ٿي ويندا آهن ۽ اڪيون لڙڪ وهائينديون آهن. يقيناً جيڪو شخص انهن نيڪ ماڻهن جي صحبت ۾ رهندو ته اهي ئي ڪيفيتون ان جي دل ۾ به سرايت ڪري وينديون. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول

منا منا اسلامي پائرو! هن پُرفتن دور ۾ به اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جو پاڪيزه مدني ماحول، ان مدني صحبت کي حاصل ڪرڻ جا موقعا فراهم ڪندو آهي، توهان کي به مدني التجا آهي ته شيخ طريقت، اميراهلسنت دامت بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جون برڪتون حاصل ڪرڻ، سُنتون اپنائڻ، نمازِ باجماعت جو ذهن بنائڻ، ڪوڙ، غيبت، چُغلي وغيره گناهن کان بچڻ ۽ بين کي بچائڻ جي لاءِ ۽ نيڪين ۾ دل لڳائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان اعليٰ اخلاقي خوبيون غير محسوس طور تي ڪردار جو حصو بڻجنديون وينديون. هراسلامي پاءُ کي گهرجي ته اهو پنهنجي شهر ۾ ٿيڻ واري دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پرئي اجتماع ۾ وقت جي پابندي سان گڏ اول تا آخر شرڪت جي سعادت حاصل ڪري ۽ راهه خدا عَزَّوَجَلَّ ۾ سفر ڪرڻ وارن عاشقانِ رسول جي مدني قافلن ۾ سفر ڪري. هن مدني قافلن ۾ سفر جي برڪت سان توهان کي گذريل زندگي جي طريقي تي غور و فڪر ڪرڻ جو موقعو ملندو ۽ دل آخرت چڱي ڪرڻ جي لاءِ بي چين ٿي ويندي، جنهن جي نتيجي ۾ گناه ڪرڻ تي ندامت محسوس ٿيندي ۽ توبه جي توفيق ملندي. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

علمي شان و شوڪت:

منا منا اسلامي پائرو! ايئن ته الله عَزَّوَجَلَّ حضرتِ صدرِ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ڪيترن ئي علم ۽ فن ۾ مهارت عطا فرمائي هئي، پر

انهن کي تفسير، حديث ۽ فقہ ۾ خُصُوصِي دلچسپي هئي. فقهي جُرئيات (مسئلا) هميشه بر زبان رهندا هئا. ان جي ڪري اُن وقت جي مُجددِ اعظم، اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن تَوْهَان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ”صدر الشريعة“ جو عظيم لقب عطا فرمايو هو. (صدر الشريعة ص نمبر ۱۹۲)

صَدْرُ الْقَوْمِ عربي زبان ۾ قوم جي سڀ کان افضل ۽ سڀ کان محترم شخص کي چيو ويندو آهي، ان لاءِ صَدْرُ الشَّرِيعَةِ ڪا مَطْلَب اهو ئي ٿيندو ته شريعت جائز وارن (يعني علماء) ۾ سڀ کان بزرگ ۽ اعليٰ شخص.

(حاشيه عمدة الرعايه بر شرح وقايه، ص ۵۰)

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي توهان کي ڏنل لقب مان ظاهر ٿئي ٿو ته واقفِ اسرارِ شريعت، امامِ اهلِ سُنَّتِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي به صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ مفتي محمد امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي جلالتِ علمي (يعني علمي شان و شوڪت) جو اعتراف هو، ان جي ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ صاحبِ بهارِ شريعت مفتي امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي اهڙي عظيم الشان لقب سان مُشَرَّف فرمائي ڪري انهن جي جلالتِ علمي جو اظهار ڪيو.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مبارڪ عادتون

منا منا اسلامي ڀائرو! بي شڪ صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پوري زندگي اسان جي لاءِ رهنما آهي. سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شاگردن مان جنهن سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سيرت کي اپنائيو، ان ڪاميابي حاصل ڪئي. باني الجامعۃ الأشرفيه مبارڪ پور هند حافظِ ملت حضرت مولانا شاه عبد العزيز محدث

مُرَادآبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائيندا هئا: گرم کاڌو کائڻ سان مهارون ڪمزور ٿينديون آهن، پر آءُ گرم چانه ان لاءِ پيئندو آهيان جو منهنجا اُستاد حضرت صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ گرم چانه پيئندا هئا. (سوانح صدر الشريعة، ص ۱۰۷) مزيد فرمائڻ ٿا: ڪامياب شخصن جي تقليد (پيروي) ڪرڻ سان ماڻهو ڪامياب ٿيندو آهي. مون حضرت صدرُ الشريعة جي پيروي ڪئي ته ڪامياب ٿيس. (سوانح صدر الشريعة، ص ۱۰۷) تنهن لاءِ اسان کي به گهرجي ته گهرجي ته پنهنجي هر هر فعل (ڪم) ۾ پنهنجن بزرگن جي پيروي کي ترجيح ڏيون ته جيئن اسان جي اندر به چڱيون خوبيون پيدا ٿين ۽ بُريون عادتون ختم ٿي وڃن. اچو ته! صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ڪجهه عادتن جي مُتَعَلَق ٻڌون ٿا. جيئن ته سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مزاج ۾ حدِ دَرَجِي جي لُطَافَت هئي، صاف سُوَرو بهترين لباس پائيندا هئا، مٿي تي گاڏي جي گول ٽوپي ۽ انهي جو عمامو ٻڌندا هئا. عام طور تي وچٿرو کاڌو تَنَاولُ فرمائيندا هئا، پر ڪڏهن ڪڏهن نهايت اعليٰ کاڌو گهر ۾ نهرائي ڪري خُود به کائيندا ۽ سڀني ٻارن کي به ڪارائيندا هئا. پاڻي هميشه تمام ٿڌو پيئندا هئا. ايستائين جو سياري ۾ رات جو گهڙڻ (ڏلڻ) ۾ پاڻي پرائي ڇڏيندا هئا ۽ اهو ئي سڄو ڏينهن پيئندا هئا. ڀُڳل گوشت، ماني ۽ تَريل ڪريلا سندن جي پسنديده خُوراک هئي. بهترين ۽ گرم چانه پيئندا هئا. منين شين ۾ هلڪو منو پسند ڪندا هئا، عصر کان بعد عام طور تي چهل قدمي ڪرڻ نڪرندا هئا. آواز تمام باءُعب، گرجدار ۽ بلند هو. فطري طور تي تمام رحم دل، شفيق، مهربان، بردبار ۽ سنجيده هئا. رشتيدارن جو تمام خيال ڪندا هئا. جيڪڏهن خاندان ۾ ناراضي هوندي هئي ته ختم ڪري ڇڏيندا هئا. (سيرت صدر الشريعة، ص ۱۰۶ ملتقطاً)

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته صدرُ الشريعة مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪهڙين نه دلڪش عادتن ۽ خويين جا مالڪ هئا، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ علمي وجاهت، فقهي مهارت ۽ تحقيقي بصيرت جي سبب پوري خاندان ۾ ممتاز ۽ باوقار مقام رکندا هئا، ان لاءِ توهان پنهنجي حيثيت کي استعمال ڪندي پوري خاندان جون معمولي رنجيشون متائيندا هئا ۽ رُٺن کي ملائيندا هئا. اسان کي به گهرجي ته جڏهن خاندان جي ماڻهن ۾ رنجش وغيره ٿي وڃي يا ٻاهر ڪو فتنو فساد ٿي وڃي، پاڙي وارن ۾ لڙائي جهڳڙي جي باه پڙڪي پوي ته ان پڙڪندڙ باه ۾ مزيد قوڪون هڻڻ جي بجاءِ ممڪن صورت ۾ ان کي وسائڻ جي ڪوشش ڪريون. ان سان جتي فتنو فساد ٿي رهيو هجي اُتي پنهنجن مُسلمان پائرن ۾ صلح ڪرائڻ جو ثواب به اسان جي حصي ۾ ايندو. اچو ته! انهي متعلق 2 حديث مبارڪ ٻڌون ٿا.

1. سڀ کان افضل صدقو رُٺل ماڻهن ۾ صلح ڪرائڻ آهي.

(الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب، باب اصلاح بين الناس، رقم 6، ج 3، ص 321)

2. جيڪو شخص ماڻهن جي درميان صلح ڪرائيندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان جو مُعاملو دُرُست فرمائي ڇڏيندو ۽ ان جي هر جملي ڳالهائڻ تي هڪ غلام آزاد ڪرڻ جو ثواب عطا فرمائيندو ۽ اهو جڏهن موتندو ته پنهنجي گناهن کان مغفرت يافته ٿي موتندو.

(الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب، باب اصلاح بين الناس، رقم 9، ج 3، ص 321)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

صدرُ الشريعة جانمايان کارناما:

منا منا اسلامي ڀائرو! شريعت جي امام، طريقت جي چنڊ حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن پنهنجي پوري زندگي شريعت و طريقت جي خدمت ۾ گذاري. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي پاڪ زندگي ۾ اهڙا نمايان کارناما سر انجام ڏنا جن تي اڄ پوري جهان جو عقل حيران آهي. اچو ته سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ڪجهه علمي کارنامن جي باري ۾ ٻڌون ٿا.

بهار شريعت، فق حنفي جو انسائيڪلوپيڊيا:

صدرُ الشريعة، بدرُ الطريقت مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي علمي کارنامن ۾ سر فهرست ”بهار شريعت“ جي تصنيف آهي. هي ڪتاب اُردو زبان ۾ عقائد کان وٺي معاملات تائين جي تمام ضروري مسئلن تي مشتمل آهي. خاص صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مبارڪ قلم مان سترهن (17) حصن تي مشتمل آهي. منقول آهي ته فق حنفي جي مشهور ڪتاب فتاويٰ عالمگيري سوين علماء دين رَحْمَهُمُ اللهُ اَلْمُبِين جن حضرت سيدنا شيخ نظامُ الدين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نگراني ۾ عربي زبان ۾ مُرتب فرمائي پر قربان وڃو صدرُ الشريعة عَلَيْهِ رَحْمَةُ رَبِّ الرَّبِّ جن اهو ئي ڪم اُردو زبان ۾ اڪيلي سر ڪري ڏيکاريو ۽ علمي ذخيرن سان نه صرف مفتي به قول چونڊي چونڊي ڪري بهار شريعت ۾ شامل ڪيا بلڪ سوين آيتون ۽ هزارين حديثون به موضوع جي مُناسبت سان شامل ڪيون. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خود حديثِ نعمت جي طور تي ارشاد فرمائين ٿا: ”جيڪڏهن اورنگزيب عالمگير هن ڪتاب (يعني بهار شريعت) کي ڏسن ها ته

مون کي سون سان تورين ها.“ (تذکره صدر الشريعة، ص ۴۵) ۽ يقيناً هي سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو پاڪ ۽ هند جي مُسلمانن تي تمام وڏو احسان آهي ته انهن وڏن عربي ڪتابن ۾ پڪڙيل فقهي مسئلن کي تحريري گلدستي جي صورت ۾ هڪ مقام تي جمع ڪري ڇڏيو. ان ۾ بيشمار مسئلا اهڙا آهن جنهن جو سڪڻ هر اسلامي پيءُ ۽ اسلامي پيڻ تي فرض عين آهي. ان جي تصنيف جا اسباب ذڪر ڪندي صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن ٿا: ”اُردو زبان ۾ هن وقت تائين ڪا اهڙو ڪتاب تصنيف ناهي ٿيو، جيڪي صحيح مسئلن تي مُشتمل هجي ۽ ضروريات جي لاءِ ڪافي ۽ مڪمل هجي.“ (تذکره صدر الشريعة، ص ۴۵، ملقطاً) انهيءَ لاءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هي عظيم الشان ڪتاب تحرير فرمايو. جيئن ته خود ارشاد فرمائن ٿا: ”ان ڪتاب ۾ وس آهر اها ڪوشش هوندي ته عبارات تمام آسان هجي جو سمجهڻ ۾ مشڪل نه ٿئي ۽ گهٽ علم وارا ۽ عورتون ۽ ٻار به ان مان فائدو حاصل ڪري سگهن.“ (تذکره صدر الشريعة، ص ۴۶) ان تصنيف جي هڪ خوبي اها به آهي ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن بهار شريعت جي بين، ٽين ۽ چوٿين حصي جو مُطالعو فرمائي ڪري ان تي تقريظ به لکي آهي. هن ڪتاب ۾ جتي ڪٿي فرض علوم سان گڏوگڏ، قرآني آيتن جا نُور، مبارڪ حديثن جي بهار ۽ هر حصي ۾ پڪڙيل بي شمار خوشبودار شرعي مسئلا پنهنجي خوشبو مهڪائي رهيا آهن. يقيناً ان ڪتاب کي پڙهڻ سان نه صرف دل ۽ دماغ روشن ٿيندا آهن بلڪ ڪيترن ئي معاملن ۾ شرعي رهنمائي به نصيب ٿيندي آهي. بهار شريعت جي ان عظيم علمي ذخيرن کي وڌ کان وڌ فائديمند بنائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مجلس المدینة العلمیة جي مدني علماء

تُخْرِجُ ۽ آسان ۽ ڪٿي ڪٿي حَاشِيو لکڻ جي به ڪوشش فرمائي آهي ۽
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مڪمل ڪتاب مڪتبه المدينه کان شايع ٿي ڪري منظرِ عام
 تي به اچي چڪو آهي. سادي ايڊيشن ٽن (3) جلدن ۾ ۽ رنگين ڏاج ايڊيشن
 ڇهه (6) جلدن ۾ مڪتبه المدينه کان هديو ڏئي حاصل ڪري سگهجي ٿو.
 ان کان علاوه دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net
 تان ان ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ ([Download](#))
 به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ ([Print Out](#)) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

ترجمہ کنزالایمان جوتحفو:

صدرُ الشريعة، بدرُ الطَّرِيقَةِ مفتي امجد علي اعظمي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْعَمِي** جن
 بريلي شريف ۾ قيام جي دوران صحيح ۽ غلطين کان پاڪ احاديثِ نبويّه
 ۽ ائمّه جي اقوالن جي مُطابِق هڪ ترجمي جي ضرورت محسوس ڪندي
 قرآنِ پاڪ جي ترجمي جي لاءِ اعليٰ حضرت **عَلَيْهِ رَحْمَةُ رَبِّ الْعَزَمَت** جي بارگاہِ
 عظمت ۾ درخواست پيش ڪئي ته ارشاد فرمايو: ”هي ته تمام ضروري
 آهي پر چيچڻ جي ڇا صورت هوندي؟ ان جي طباعت جو ڪير اِهْتِمَام
 ڪندو؟ باؤضو ڪاپين کي لکڻ، باؤضو ڪاپين ۽ اڪرن کي صحيح
 ڪرڻ ۽ تصحيح به اهڙي هجي جو اِعراب نُقْطَا يا علامتن جي به غلطي
 نه رهي، پوءِ هي سڀ شيون ٿي وڃن ڪان بعد سڀ کان وڏي مُشڪل ته
 هي آهي ته پريس ۾ هر وقت باؤضو رهي، بغير وُضُو نه پتر کي هٿ
 لڳائي ۽ نه ڪٿي، پتر ڪٽڻ ۾ به احتياط ڪئي وڃي ۽ چيچڻ ۾
 جيڪي جوڙيون نڪرنديون آهن ان کي به وڏي احتياط سان رکيو
 وڃي.

پاڻ عرض ڪيائون: ” اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جيڪي ڳالهيون ضروري آهن، ان کي پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي، بالفرض مڃي وٺجي ته اسان کان ايتن نه ٿي سگهيو ته جڏهن هڪ شيءِ موجود هجي ته ٿي سگهي ٿو ته آئنده ڪو شخص ان جي طباعت (چپائي) ڪرڻ جو انتظام ڪري ۽ مخلوق خدا کي فائدو پهچائڻ جي ڪوشش ڪري ۽ جيڪڏهن هن وقت هي ڪم نه ٿي سگهيو ٿو آئنده ان جي نه ٿيڻ جو وڏو افسوس ٿيندو.“ سندن جي عرض ڪرڻ کان پوءِ ترجمي جو ڪم شروع ڪيو ويو، بِحَمْدِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نيك ڪوششن جي خواهش موجب ڪاميابي حاصل ٿي ۽ اڄ مسلمانن جو وڏو تعداد مُجَدِّدِ اعظم، اِمَامِ اَهْلِسُنَّتِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي لکيل قرآن پاڪ جي صحيح ترجمي ”ترجمو ڪنز الايمان“ کان فائدو حاصل ڪري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ (يعني صدر الشريعة) جا احسان مند آهن ۽ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هي سلسلو قيامت تائين جاري رهندو.

(تذڪره صدر الشريعة، ص: ۱۰)

منامنا اسلامي ڀائرو! حديث پاڪ ۾ آهي: مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ اَجْرِ فاعِلِهِ. يعني جيڪو شخص ڪنهن نيڪي تي رهنمائي ڪري، ته ان کي به ايترو ئي ثواب ملندو، جيترو ان نيڪي تي عمل ڪرڻ واري کي.

(صحيح مسلم، ڪتاب الامارة، باب فضل اعانة الغازي... الخ، الحديث ۱۸۹۳، ص: ۱۰۵۰)

مفسر شهير، حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان عليه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى ارشاد فرمائين ٿا: نيڪي ڪرڻ وارو، ڪرائڻ وارو، ٻڌائڻ وارو، مشورو ڏيڻ وارو سڀ ثواب جا مُسْتَحِقُّ آهن. (مرآة المناجیح، ج ۱، ص ۱۹۴) ان حديث پاڪ جي روشني ۾ ڏٺو وڃي ته صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي مثال پاڻ نظر ايندا، ڇو

جو انهن کي نه صرف بهارِ شريعت جهڙي مقبولِ عامِ ڪتاب لکڻ جو ثواب ملندو بلڪ گڏوگڏ تَرَجَمُو ڪنزالايمان لکڻ لکرائڻ تي ثوابِ عظيم به هت آيو هوندو. بلڪ جيستائين ان قرآن جي ترجمي مان فائدو حاصل ڪيو ويندو، ان جو ثواب به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** صَدْرُ الشَّرِيعَةِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نامءِ اعمال ۾ درج ڪيو ويندو رهندو. ان مان اسان کي به هي مدني گُل ملي رهيا آهن ته جيڪڏهن تي سگهي ته اسان به ان ختم تي وڃڻ واري زندگي ۾ اهڙو ڪو ڪم ڪري وڃون جيڪو مرڻ کان پوءِ به ڪم اچي. ياد رکو! هي دنيا دَاوَالْعَمَلِ (يعني عمل ڪرڻ جي جڳهه) ۽ آخِرَت دَاوَالْجَزَاءِ (يعني بدلي ملڻ جي جڳهه) آهي، تنهن لاءِ سمجھداري انهيءَ ۾ آهي ته دنيا ۾ رهندي آخِرَت جي تياري ڪئي وڃي ته جيئن قبر ۽ حشر جي امتحان ۾ ڪامياب ٿي ڪري اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي طرف کان بطورِ انعام ملڻ واري جَنَت جون نه ختم ٿيڻ وارين نعمتن جو مزو ماڻي سگهون.

حضرت سَيِّدُنَا بُو هَزِيرَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مَرُوي آهي ته نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جڏهن ماڻهو مري ويندو آهي ته ان جي عمل جو سلسلو مُنْقَطِع ٿي (ڪٽجي) ويندو آهي پر 3 عمل مُنْقَطِع ناهن ٿيندا، صدقهءِ جاريه، علمِ نافع ۽ نيڪ اولاد جيڪا ان جي لاءِ دُعا ڪندي آهي. (صحيح مسلم، ڪتاب الوصية، باب ما يلحق الانسان... الخ، الحديث ۱۶۳۱، ص ۸۸۶)

حڪيم الأُمَّتِ حضرتِ مفتي احمد يارخان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلَكِ ان حديث پاڪ جي شرح ۾ فرمائن ٿا: هي 3 شيون (اهڙيون آهن) جن جو ثواب مرڻ کان بعد پهچندو رهندو آهي، ڪو اِيسَالِ ثواب ڪري يا نه ڪري. صدقهءِ جاريه مان مُرَاد اَوْقَافِ آهن، جيئن مسجدون، مدرسا، وَقْفِ ڪيل باغ جن مان

ماڻهو نفعو حاصل ڪندا آهن، ايئن ئي علم مان مُراد ديني تصانيف (تحرير)، نيڪ شاگرد جن کان ديني فيضان پهچندو رهي.

(مراة المناجیح ج ۱، ص ۱۸۸)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به حياتي ۾، سٺين سٺين نيتن سان گڏ رضاءِ الهي ۽ آخرت جو ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ مسجد مدرسو ٺاهڻ سان گڏوگڏ، پاڻ به نيڪي جي ڪمن ۾ مشغول رهندي پنهنجي اولاد کي به سُنتن جي ترغيب ڏياري ڪري نيڪ بنائڻ گهرجي ته جيئن اسان جي مرڻ کان بعد دُعاءِ مَغفرت ۽ ايصالِ ثواب جي ذريعي اسان جي اولاد اسان جي ڪم اچي.

دُعاءِ مصطفي: صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان پيءُ تي رحم فرمائي جيڪو نيڪي ڪرڻ تي پنهنجي پُٽ جي مدد ڪري.

(مصنف ابن ابي شيبة، ۱۰۱/۶)

اولاد جي ظاهري زيب و زينت، سٺي غذا، سٺو لباس ۽ ٻين ضرورتن سان گڏوگڏ ان جي اخلاقي ۽ رُوحاني تربيت جي لاءِ به تيار ٿي وڃو گڏوگڏ پنهنجي اولاد کي نيڪ بڻائي ثوابِ جاريه جو ذريعو بنائڻ سان گڏوگڏ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ ۽ مڪتبه المدينه جي مطبوع ڪتاب ۽ رسالا تقسيم ڪرڻ به هميشه هميشه جي لاءِ ثواب ڪمائڻ ۽ آخرت ۾ ڪم اچڻ واري نيڪي آهي، اهو هن طرح ته جيڪڏهن ڪو انهن ڪتابن ۽ رسالن کي پڙهي ڪري پابندي سان نماز پڙهڻ وارو، سنتن تي عمل ڪرڻ وارو، نيڪ اجتماعن ۾ شرڪت ڪرڻ وارو، نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ وارو، بُرائي کان منع ڪرڻ وارو بڻجي ويو ته جيستائين اهو نيڪ اعمال ڪندو رهندو ته اسان کي به ان جو

ثواب ملندو رهندو ۽ ان جي ذريعي جيترا به نيڪ بڻجندا ويندا انهن سڀني جي عملن جي مُطابق اسان کي ثواب ملندو رهندو.

سُنّتوں کي ڪروں خُوب خدمت
هر کسي کو دُون نيڪي کي دعوت
نيڪ ميں بهي بنوں اِتجا هے
ياخذ! تجھ سے ميري دُعا هے

(وسائل بخشش، ص ۱۳۹)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

گھر جو ڪم:

منا منا اسلامي پاڻرو! نيڪ عمل ڪرڻ گڏوگڏ اسان کي پنهنجي انداز ۾ به تبديلي آڻڻ گهرجي. ٻين کي گهورڻ، جهڻڪڻ، ڳالهه ڳالهه تي جهيڙي جهڳڙي جي عادت ڪڍي پنهنجي اندر نرمي، عاجزي ۽ انڪساري پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. اسان جا اسلاف عاجزي ۽ انڪساري ۾ پنهنجي مثال پاڻ هوندا هئا. حضرت صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي باري ۾ اچي ٿو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تمام وڏا عالمِ دين ۽ فقيه (علمِ فقو جو عالم) هئڻ جي باوجود به عاجزي ۽ انڪساري جا پيڪر هئا، انهن جي عاجزي ۽ سنتن سان محبت ئي هئي جو اُستادُ الاساتده (استادن جا استاد يعني تمام وڏا استاد) هئڻ جي باوجود گهر جو ڪم ڪار ڪرڻ ۾ ڪو عار محسوس نه ڪندا هئا. گهر ۾ ڀاڄيون چليندا، ڪٽيندا ۽ ٻيا ڪم به ڪندا هئا. پياري آقا صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سُنَّت تي عمل ڪندا هئا. گهر جي ڪم ڪار کان ڪنهن قسم جو شرم محسوس نه فرمائيندا هئا بلڪ سُنَّت تي عمل ڪرڻ جي نيت سان بخوشي سڀ ڪم اُنجام ڏيندا هئا. (سيرتِ صدرِ الشريعة، ص ۱۰۱) اسان کي به گهرجي ته جڏهن به ٿي

ڪم به پنهنجي ٻارن جي ماءُ کان ڪرائڻ ۽ هر وقت ٻين تي ڪم هلائڻ سان نه صرف گهر جو ماحول خراب ٿيندو گڏوگڏ مسئلا پيدا ٿيندا بلڪ گهر جو ڪم نه ڪرڻ ۽ ان کان نتائڻ کي علماءُ تڪبر جي علامت ۾ شمار ڪيو آهي. جيئن ته دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه رسالي ”تڪبر“ جي صفحي نمبر 34 تي آهي ته پنهنجي گهر جو ڪم ڪار ڪرڻ، بازار کان سودو سلف (سامان وغيره) کڻي اچڻ کي بي عزتي سمجهڻ به تڪبر جي علامتن مان آهي. (الحديقة النديه، ج 1، ص 586) ان لاءِ جيڪڏهن ڪنهن ۾ اهڙي عادت آهي ته براءِ ڪرم ان جي علاج جي ڪوشش ڪري. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي تڪبر ۽ هر قسم جي باطني ۽ ظاهري بيمارين کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

گناهون ڪے امراض سے نيم جاں هون پے مُرشدی دے شفا يا الہی
بنا دے مجھے نيك نيكیوں کا صدقہ گناهوں سے هر دم بچايا الہی

(وسائل بخشش، ص: 105)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

منا ثنا اسلامي پائرو! صدر الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مبارڪ زندگي جي مُتَعَلَق اسان ٻڌو ته پاڻ شريعت تي عمل ڪرڻ وارا، گهر جي ڪم ڪار ۾ حصو وٺڻ وارا، تمام وڏا عالمِ دين هئا. اچو ته! هاڻي سندن جي وفات جو واقعو ٻڌون ٿا. جيئن ته خليفه صدر شريعت، پيرِ طريقت حضرت علامه مولانا حافظ قاري محمد مُصَلِحُ الدِين صِدِّيقِي قَادِرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

فرمائیں تا: مُصَنَّفِ بہارِ شریعتِ حضرتِ صدرُ الشَّرِیعہ مولانا محمد امجد علی اعظمی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ سان گڈ مدینۃ الاولیاء احمدآباد شریف (ہند) ۾ حضرت سیدنا شاہ عالم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جی دربار ۾ حاضری جی سعادت حاصل ٿی، انهن پنہی تختن جی ہینان حاضر ٿیاسین (جنہن جی باری ۾ مشہور آہی تہ دعائون قبول ٿیندیون آہن) ۽ پنہنجی پنہنجی دل جون دعائون کري جڈهن فارغ ٿیاسین تہ مون پنہنجی پیر و مرشد حضرت صدرُ الشَّرِیعہ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ کی عرض کیو: حُضُور! توهان کھڑی دعا گھری؟ فرمایو: ”ہر سال حج نصیب ٿیڻ جی“ مون سمجھو تہ حضرت جی دُعا کرڻ جو مقصد ہی ہوندو تہ جیستائین زندہ رھان حج جی سعادت ملی، پر ہی دُعا بہ قبول ٿی جو انہیء سال حج جی ارادو کیائون. مدینہ جی سفینی ۾ سوار ٿیڻ جی لاءِ پنہنجی وطن مدینۃ العلماء گھوسی (ضلع اعظم گڑھ، ہند) کان بمبئی تشریف وني آیا، ہتی سندن کی نمونیا ٿی ویو ۽ سفینی ۾ سوار ٿیڻ کان پھریان ئی ۱۳۶۷ھ جی ذیقعدۃ الحرام جی بین رات 12 وجی 26 منٹ بمطابق 6 ستمبر 1948ء تی وفات کري ویا.

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! صدر الشَّرِیعہ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جی گھریل دعا ”ہر سال حج نصیب ٿی“ هن طرح مقبول ٿی جو حج جی سفر دوران ئی سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جو وصال ٿی ویو. حدیث پاک ۾ آہی جیکو شخص پنہنجی گھر کان حج یا عُمرو کرڻ جی لاءِ نکري ۽ فوت ٿی وڃی، تہ ان کی قیامت تائین حج ۽ عمرو کرڻ واری جو اجر ڏنو ویندو.

(شعب الایمان للبیہقی، باب فی المناسک، فضل الحج والعمرة، الحدیث ۴۱۰، ج ۳، ص ۴۷۴)

مدینے کا مسافر ہند سے پہنچا مدینے میں

قدم رکھنے کی بھی نوبت نہ آئی تھی سفینے میں

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پاترو! اڄ اسان صدرُ الشريعة، بدرُ الطريفة مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مبارڪ زندگي جي مُتَعَلَق بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پوري زندگي اِخْلَاص ۽ لِلْهُيْت جي تصوير نظر ايندي رهي. سڄي عمر توهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ شجرِ اسلام جي آبياري جي ڪوشش ۾ مصروف رهيا. دين اسلام جي سر بُلندي جي لاءِ نه صرف توهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان قرآن جي ترجمي لکڻ جي خواهش ڪئي بلڪ ان خواهش کي پورو ڪري ”ترجمه ڪنزالايمان“ جي صورت ۾ بعد ۾ اچڻ وارن کي هڪ خزانو عطا فرمائي ڇڏيو، اهڙي طرح ”بهارِ شريعت“ جهڙي عظيم الشان ڪتاب جي تصنيف فرمائي ڪري مسلمانن کي پنهنجي زندگي شريعت جي مُطابِق گذارڻ جو سامان فراهم فرمايو. ان سان گڏوگڏ پوري دنيا ۾ دين اسلام جي حمايت ۽ نصرت ۽ ان جي تبليغ جي لاءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي لائق ۽ محنتي شاگردن جو به هڪ وڏو تعداد تيار ڪيو آهي. الله عَزَّوَجَلَّ صدرُ الشريعة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان کي به دين جي سربُلندي ۽ شريعت جي مُطابِق زندگي گذارڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مجلسِ جو تعارف:

منا منا اسلامي پائرو! موجوده دور ۾ علاج جا مختلف طريقا هئڻ جي سبب طبيبن جي سڃاڻپ جي لاءِ نالا به الڳ الڳ رکيا ويا آهن. جيئن ته جڏهن ڊاڪٽرن جو نالو ورتو ويندو آهي ته ان مان عام طور تي ايلو پيٽڪ ڊاڪٽر مُراد هوندا آهن. يوناني طب وارن کي حڪيم چوندا آهن، جانورن جي ڊاڪٽر کي ويٽرنري ڊاڪٽر ۽ ڊاڪٽرن جو هڪ قسم هوميوپيٽڪ ڊاڪٽر چيو ويندو آهي. الغرض موجوده دور جي طبيبن کي ڏٺو وڃي ته انهن جي اڪثريت فرضِ علموم يعني بنيادي ضروري ديني علموم کان ناواقف نظر ايندي آهي. جيئن ته تبليغِ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ طبيبن جي هر طبقي جي لاءِ هڪ الڳ مجلس قائم ڪئي وئي آهي، ان تمام مجلسن جو بنيادي مقصد ان پيشي سان وابسته ماڻهن جي دلين ۾ فرضِ علموم جي اهميت اڃاگر ڪرڻ سان گڏوگڏ انهن تائين دعوتِ اسلامي جو مدني پيغام پهچائڻ ۽ انهن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ڪندي هن مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**“ جي مطابق زندگي گذارڻ جو مدني ذهن ڏيڻ آهي.

الله کرم ايا ڪرے تجھ ۾ جهاں ميں

اے دعوتِ اسلامي تيري دُھوم مچي ہو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺو!

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به نيڪي جي ڪمن ۾ حصو وٺڻ، نيڪيون ڪرڻ، ڪُناهن کان بچڻ، ٻين کي بچائڻ ۽ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺڻ گهرجي. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم هفتيوار ”مدني مذاڪرو“ به آهي. ماڻهن ۾ علم و حڪمت جا مدني ڪُل تائڻ، انهن جي تربيت ڪرڻ ۽ علم دين سيکارڻ بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ التَّامِينِ جو معمول رهيو آهي. بزرگانِ دين جو هڪ تعداد آهي جيڪو علم دين جي روشني ۽ ماڻهن کي هدايت جو سامان فراهم ڪرڻ لاءِ وقتاً فوقتاً مختلف طريقن سان علم دين سيکارڻ جي ترڪيب ڪندا آهن. علماءِ دين ۽ اولياءِ ڪاملين جي صحبت جو فيض، انهن جي بيان جي چاشني ۽ انهن جي ڪردار جي دلڪشي هزارين ماڻهن جي لاءِ راهه هدايت جو ذريعو بڻجندي آهي. انهيءَ سبب حضرت سيّدنا حڪيم لقمان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن پنهنجي صاحبزادي کي وصيت ڪندي ارشاد فرمايو: اي منهنجا پُٽ! جڏهن تون ڪنهن اهڙي گروهه کي ڏسين جو اهي الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر ڪندا هجن ته انهن جي صحبت اختيار ڪر، ان لاءِ جو جيڪڏهن تون عالم به هوندين ته تنهنجو علم وڌيڪ فائدو ڏيندو ۽ جيڪڏهن تون جاهل هوندين ته اهي توکي علم دين سيڪاري ڇڏيندا ۽ جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمتن جو وسڪارو انهن تي وسندو ته توکي به انهن جي صحبت ۾ هئڻ جي سبب ان مان حصو ملندو ۽ اهڙي مجلس ۾ نه ويهجان جتي الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر نه هجي، ان لاءِ جو جيڪڏهن تون عالم به هوندين ته تنهنجو علم فائدو نه ڏيندو ۽ جيڪڏهن تون جاهل هوندين ته انهن جي

صُحبت تنهنجي جهالت ۽ گمراهي کي وڌيڪ وڌائي ڇڏيندي. جيڪڏهن انهن تي عَضْبُ الهِي ٿيو ته انهن سان گڏ هئڻ جي سبب تون به قاسي ويندي. (روح البيان: ۲۵۷/۸) هڪ ٻئي مقام تي پنهنجي پُٽ کي وصيت ڪندي ارشاد فرمايو: عُلما جي مجلس کي لازم پڪڙ ۽ ڏاهن ماڻهن جي گفتگو غور سان ٻڌندو ڪر! ڇو جو الله عَزَّوَجَلَّ مُرده دل کي حڪمت جي نُور سان ايئن ئي زندهه فرمائي ڇڏيندو آهي جيئن ڪنهن زمين کي مينهن جي وسڪاري سان زندهه فرمائيندو آهي. (السراج المنير: ۱۸۵/۴)

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏنو ته! رَئِيسُ الحِڪْمَاءِ حضرت سيِّدنا حڪيم لقمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن ڪهڙا علم ۽ حڪمت پريا مدني گل عطا فرمايا ته عُلما جي صُحبت اختيار ڪرڻ گهرجي، انهيءَ ۾ فائدو آهي. عالم هجي تڏهن به عُلما جي مجلس سان جڙيل رهي ۽ جاهل هجي تڏهن ته ان تي لازم آهي ته اهو عُلما جي صحبت اختيار ڪري. علم ۽ حڪمت پري ڳالهين سان جتي فڪر ۽ نظر جي روشني حاصل ٿيندي آهي، اتي علم دين سکڻ جو ثواب به هٿ ايندو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّت، بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ به اسلاف جي طريقي تي عمل ڪندي آسان انداز ۾ قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ نه صرف شرعي سوالن جا جواب ارشاد فرمائيندا آهن بلڪ گهڻو ڪري قيمتي طَبِي معلومات کان آگاهي عطا فرمائيندا آهن، مشڪلاتن جا حل ارشاد فرمائيندا آهن، مختلف علمي مدني گلن جي ذريعي انهن کي وڌيڪ مُنفرد بڻائيندا آهن ۽ ڏسڻ، ٻڌڻ وارن جي دلين ۾ خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ جي شمع به (روشن) فرمائيندا آهن. شيخ طريقت، اميرِ

اهلسنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي هر ڪوشش جو مقصد راهِ راست تائين تڪميل ماڻهن کي راه تي آڻڻ ۽ انهن کي سنتن جو پابند بنائڻ آهي. **الْحَدِيثُ عَلَىٰ اِحْسَانِهِ** بي شمار اسلامي ڀائر ۽ اسلامي پيڻرون توهان **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي ان مدني مذاڪرن جي ذريعي گناهن کان تائب ٿي ڪري اسلامي تعليمات کي اپنائڻ وارا ٿي چڪا آهن. اچو ته! توهان جي ذوق افزائي جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌايان ٿو:

فيشن پرست ڪيئن سڌريو!

ليءَ شهر (صوبو پنجاب، پاڪستان) جي مُقيم هڪ نوجوان جو بيان آهي ته آئون سنتن کان پري فيشن جي نشي ۾ چور هئس، نوان نوان عجيب و غريب انداز وارا ڪپڙا پائڻ، فُضُول ڪمن ۾ پنهنجا قيمتي لمحا ضايع ڪرڻ منهنجو معمول هو. ذڪرِ الهي کان بلڪل غافل ٿي چڪو هئس، نيڪين پري زندگي گذارڻ جو ذهن ڪجهه هن طرح بڻيو جو هڪ ڀيرو ”مدني مذاڪرو“ ٻڌڻ جي سعادت حسي ۾ چا آئي، منهنجي زندگي جو رُخ ئي بدلجي ويو. اميرِ اهلسنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي آسان انداز ۾ بيان ٿيڻ واري بي شمار معلومات جو ”انمول خزانو“ ٿيڻ جو سنهري موقعو مليو، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي روشني سان منهنجي ڪاري دل روشن ٿي وئي، گذريل زندگي تي شرمندگي ٿيڻ لڳي، مون پنهنجي بقايا زندگي کي غنيمت ڄاڻيندي فيشن جي نحوست کان جان چڏائي ۽ سنتن تي عمل ڪرڻ ۽ نمازن جي پابندي جو پڪو ارادو ڪري ورتو، جلد ئي مٿي تي سائو سائو عمامو شريف سجائي ورتو، ڏاڙهي شريف سان چهرو پر نور ڪري ورتو ۽ نيڪين تي

استقامت حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مُشڪبار مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس. نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ جي جذبي جي تحت هر مهيني 3 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر منهنجو معمول بڻجي ويو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تحرير لکڻ وقت مبلغ دعوتِ اسلامي جي حيثيت سان ستنن جي خدمت ڪري رهيو آهيان.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

14, 15, 16 آگسٽ مدني قافلا:

منا منا اسلامي ڀائرو! سڀاڻي 14 آگسٽ آهي، ان ڏينهن کي الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي فضل ۽ ڪرم سان اسان کي نعمتِ عظيم ”يعني وطن عزيز ملڪ پاڪستان“ نصيب ٿيو، بدقسمتي سان اڄ ان نعمت جو شڪر ڪرڻ جي بجاءِ نه ڄاڻ ڪهڙن ڪهڙن گناهن جا بازار گرم ڪري ربِ غفار جي ناراضي جو سامان ڪيو ويندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** سلامت رکي، اميرِ اهلستت **اَمْتُ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** کي، جن قدم قدم تي هن اُمت جي خيرخواهي ۽ رهنمائي فرمائي آهي، توهان ان موقعي تي به عاشقانِ رسول کي گناهن کان بچڻ ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جو شڪر بجا آڻيندي نيڪين ۾ گذارڻ جو مدني ذهن عطا فرمايو آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! اميرِ اهلستت **اَمْتُ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** جي ترغيب تي 14 آگسٽ تي ملڻ واري نعمت جي شڪراني ۽ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ جي لاءِ سڀاڻي **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**! ڪيترائي عاشقانِ رسول 3 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪندا، توهان به همت ڪريو ۽ پاڻ کي مدني قافلي ۾ سفر جي پيش ڪريو.

جشن آزادی ۾ شکرانی جا نفل پڙھو ۽ شکرانی جي طور تي اللہ جي رضا جي لاءِ روزو رکو.

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** فرمائين ٿا: جيڪي به اسلام سان محبت ڪندا آهن، پاڪستان سان محبت ڪندا آهن، انهن جي خدمت ۾ عرض آهي ته توهان دعوتِ اسلامي وارن سان گڏ مدني قافلي ۽ مدني چينل تي وقت گذارين، سحري ڪن ۽ روزو رکن. مزيد فرمائين ٿا جنهن جو خلاصو هي آهي: ڪجهه ماڻهو جشنِ آزادي ملهائي ڪري پنهنجي لاءِ بربادي جو سامان ڪندا آهن: مثلاً هوائي فائرنگ، ميوزيڪل پروگرام ڪيا ويندا آهن، قانون جي خلاف ورزي ٿيندي آهي، وڌيڪ شراب پيئو ويندو آهي، بيهوده ڊانس ڪيا ويندا آهن.

ويهن جون ڪجهه سنتون ۽ آداب

منامنا اسلامي ڀائرو! بيان ڪي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة المصابيح، ج ۱ ص ۵۵ حديث ۱۷۵ دارالکتب العلميه بيروت)

سينه تری سنّت کادي نه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

اچوت ويهڻ جون سنتون ۽ آداب سماعت ڪريون!

❖... ويهڻ جي جڳهه زمين تي رڪو ۽ گوڏن کي اُڀو ڪري ٻنهي هٿن سان گهيري ونو ۽ هڪ هٿ سان ٻئي کي پڪڙي ونو، اهڙي طرح ويهڻ سنت آهي (پر ان دوران گوڏن تي ڪا چادر وغيره ويڙهي ونڻ بهتر آهي) (مرآة المناجیح، ج 6، ص 388 ملخصاً) ❖... چارزانو (يعني پلٽي هڻي) ويهڻ به نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان ثابت آهي. ❖... جتي ڪجهه اُس ۽ ڪجهه چائو هجي اتي نه ويهو. اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، دانا ۽ غُيُوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جڏهن توهان مان ڪو چانو ۾ هجي ۽ ان تان چانو رخصت ٿي وڃي ۽ اهو ڪجهه اُس ڪجهه چائو ۾ رهجي وڃي ته ان کي گهرجي ته اتان کان اُٿي وڃي. (سنن ابی داؤد، ڪتاب الادب، باب في الجلوس بين الظل و الشمس، الحديث 4821، ج 4، ص 338) ❖... قبلي رُخ تي ڪري ويهو. (رسائل عطاريه، حصه 2، ص 229) ❖... اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن لکن تا: پير ۽ استاد جي نشست (مسند) تي انهن جي غير موجودگي ۾ به نه ويهي. (فتاويٰ رضويه، ج 24، ص 369/424) ❖... جڏهن ڪنهن اجتماع يا مجلس ۾ اچڻ ٿئي ته ماڻهن کي اورانگهي ڪري اڳيان نه وڃو جتي جڳهه ملي اتي ويهي رهو. ❖... جڏهن ويهو ته جُوتا لاهي ونو توهان جي پيرن کي آرام ملندو. (الجامع الصغير، الحديث 554، ص 40) ❖... مجلس کان فارغ ٿي ڪري هي دعا ٿي پيرا پڙهي ونو ته گناه معاف ٿي ويندا. ۽ جيڪو اسلامي پيءُ مجلس خير ۽ مجلسِ ذڪر ۾ پڙهي ته ان جي لاءِ ان خير تي مُهر لڳائي ويندي. اها دُعا هي آهي:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَدِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ترجمو:

تنهنجي ذات پاڪ آهي ۽ يا الله! تنهنجي لاءِ ئي تمام خوبيون آهن، تو کان سوا ڪو معبود ناهي، تو کان بخشش گهران ٿو ۽ تنهنجي طرف توبه ڪريان ٿو.

(سنن ابى داؤد، ڪتاب الادب، باب في كفارة المجلس، الحديث ۴۸۵۷، ج ۴، ص ۳۴۷)

... ڪنهن عالم با عمل يا متقي شخص يا سيّد صاحب يا والدين جي اچڻ تي تعظيمًا اُٿي بيهڻ ثواب آهي. حڪيم الامت مفتي احمد يار خان نعيمي عليه رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَظِيمِ لکن ٿا: بزرگن جي اچڻ تي هي به ڪم يعني تعظيمي قيام (اٿي بيهڻ) ۽ استقبال جائز بلڪ سنّت صحابه آهي.

(مرآة المناجیح، ج ۶، ص ۳۷۰، جملہ منقول از سنن اور آداب، ص ۹۹، بتغير)

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب **”بهار شريعة“** حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب **”سنتين اور آداب“** هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو **دعوت اسلامي** جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

عاشقانِ رسول، آئين سنت ڪي پھول

دينے لينے چلیں، قافلے میں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو درود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽
خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ مان
گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي
زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُروُد شريف پڙهي
جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان،
ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار
مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي
لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(5) ڇهه لک دُرُودِ شريفن جون ثواب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عليه رَحْمَةُ اللّٰهِ الهامِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

1... القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

2... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305

3... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي کي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(7) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع اهم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هيئن درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

1... القول البديع، الباب الاول، ص 125

2... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(2) هررات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحہ 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لهندا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

”يعني خدائِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي.“

(فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ